

skulde gaae over til at blive et Lovudkast, hvorved man med det Samme vilde sige, at det skulde være Bestemmelsen i Grundlovens § 28, der bestemmer, at Kongen har Ret til at fremsætte Forslag til Love, som maatte komme til Anvendelse. Den Omstændighed, at Grundlovens § 28 siger, at Kongen har Ret til at fremsætte Forslag til Love og Beslutninger for Rigsdagen, medens § 30 ikke taler om nogen Ret til at fremsætte Forslag, men derimod gjør det til en Forpligtelse at forelægge den foreløbige Lov paa den første Rigsdag, der træder sammen efter dens Udstedelse, synes at antyde, at der er en væsentlig Forskjel mellem den foreløbige Lovs Fremlæggelse og Forelæggelsen for Rigsdagen af et af Regjeringen affattet Lovudkast. Men jeg træder ogsaa, at man, naar man gaar den Vej, som man tidligere er gaaet i nogle Tilfælde deels i 1855 netop med Hensyn til den Lov, der svarer til den nu forelagte, deels i 1857 med Hensyn til Loven om Sundhedspolitiet, paa Grund af mere tilfældige Omstændigheder kommer til at fravige den Synsmaade, efter hvilken den foreløbige Lov i og for sig har Kræft paa at betragtes. Ligesom den Omstændighed, at den foreløbige Lov er traadt ud af Virksomhed, medfører, at den ikke kan betragtes som noget Lovudkast, men virkelig har Lovens, skøndt kun den foreløbige Lovs, Charakter, saaledes vil det Samme kunne tænkes, hvor den foreløbige Lov endnu er i Kraft, men er bunden til en Termin, som kommer til at falde i den Periode, i hvilken Rigsdagen er samlet. Den er da ikke traadt ud af Live, men det er endnu ikke afgjort, om den skal vedblive at være gjældende, om den vil blive vedtaget eller ikke, og dog skulde den Lov, der gjælder foreløbig indtil en vis Dag, samtids betragtes som et Lovudkast. Det er fremdeles forekommet mig, at man under de Forhandlinger, som i sin Tid have fundet Sted, har givet Rum for en Fiction, hvis jeg tør bruge dette Udtryk. Man har nemlig antaget, at den foreløbige Lov, der forelægges, vedbliver at være gjældende som foreløbig Lov saalænge, indtil Rigsdagen for sit Vedkommende har afgjort dens Skjæbne, men at den dog strax, naar den er bleven forelagt, skal betragtes som et Lovudkast. Deri forekommer der

mig at ligge en vis Inconsequens. Noget, som egner sig til at kaldes en Fiction, fordi den samme Tilfjendbegivelse fra Regjeringens Side ikke kan opfattes paa een Gang som en foreløbig Lov, der vedbliver at gjælde, og som et Lovudkast, som Regjeringen vil have taget under Overveielse.

Der er endnu et Hensyn, som forekommer mig at maatte have sin Indflydelse ved Berøringen af det Forhold, hvori den foreløbige Lov maa stilles til det Lovudkast, der maatte ledsage den. Den ærede Rigsdagsmand, som havde Ordet (Bjerring), bemærkede, at det har Landstinget altid antaget, at den foreløbige Lov, der er fremlagt, saafremt den ikke kommer til endelig Afgjørelse paa Rigsdagen, dermed ogsaa ophører at eksistere. En foreløbig Lov skal altsaa ikke kunne have et længere Liv end den Rigsdagssession, i hvilken den er bleven fremlagt. Den ærede Landstingsmand gik ud fra Forudsætningen herom som Noget, hvormed det ikke syntes, at han nærrede Tvivl. Jeg nægter ikke, at jeg nærer noget Tvivl om, hvorvidt dette i og for sig selv maatte være rigtigt. Der er Meget, der taler for, at den foreløbige Lov, som Regjeringen forelægger Rigsdagen, saafremt denne ophører, f. Ex. paa Grund af, at den stilles ad, inden den foreløbige Lov er vedtagen eller forkastet, maa vedblive at gjælde, netop fordi den ikke er bleven forkastet, ligesom ogsaa — men jeg gjentager, at det er en Tvivl jeg har, og at jeg altsaa ikke ud-taler nogen bestemt Mening — den modsatte Antagelse vilde medføre, at Regjeringen, der under Trykket af paatrængende Omstændigheder har ladet en foreløbig Lov emanere, maatte, saastart Rigsdagen var traadt fra hinanden, miltig igjen lade emanere en foreløbig Lov i Flugt med den tidligere, hvis Skjæbne ikke var bleven afgjort. Som en Følge af disse Betragtninger fremtræder igjen en anden Betænkkelighed hos mig med Hensyn til den Maade, hvorpaa det synes, at man har afgjort Sagen under den senest stedsfundne Behandling af foreløbige Love, den nemlig, at man gjennem en Afgjørelse af et formelt Spørgsmaal for at komme ind paa Behandlingen af Lovene siger: Den foreløbige Lov bør betragtes som et af Regjeringen forelagt Lovudkast, og